

Observera att det kan förekomma fel i författningstexterna. Bilagor till författningarna saknas. Kontrollera därför alltid texten mot den tryckta versionen.

SFS nr: **2008:722**

Departement/ myndighet: **Miljödepartementet**

Rubrik: **Förordning (2008:722) om utvinningsavfall**

Utfärdad: **2008-07-17**

1 § Denna förordning är meddelad med stöd av 8 kap. 13 §
regeringsformen vad avser 6 §, 27 kap. 2 § miljöbalken vad
avser 51 § och i övrigt med stöd av 15 kap. 28 § miljöbalken.

Definitioner

2 § I denna förordning avses med

mineralfyndigheter: naturligt förekommande fyndigheter i
jordskorpan av energimineral, malmer, industriella mineral och
bergarter avsedda för byggnads- eller anläggningsändamål eller
andra organiska eller oorganiska ämnen som inte är vatten,

prospektering: provtagning, borrning, djupgrävning eller annat
arbete för att söka efter en mineralfyndighet som har ett
ekonomiskt värde, men inte arbete som behövs för att förbereda
utvinning av mineralfyndighet eller verksamhet som har direkt
samband med pågående utvinning,

utvinning: en verksamhet som bedrivs ovan eller under jord och
som innebär att man genom brytning, borrning av borrhål,

bearbetning eller på annat sätt utvinner en mineralfyndighet,
och

bearbetning: en mekanisk process, en kemisk process, en biologisk process, en termisk eller annan fysikalisk process eller en kombination av sådana processer som används för att genom ändring av partikelstorlek, klassering, separering, anrikning av tidigare kasserat avfall eller på annat sätt utvinna mineral från en mineralfyndighet, i den mån processen inte är metallurgisk och inte utgör smältning eller annan uppvärmsningsbearbetning än kalkbränning.

3 § Med avfall och farligt avfall avses i denna förordning det samma som i 15 kap. 1 § miljöbalken och i avfallsförordningen (2001:1063).

Med utvinningsavfall avses i denna förordning avfall från prospektering, utvinning eller bearbetning, avfall från lagring av en mineraltillgång och avfall från driften av bergtäkt.

Med inert avfall avses i denna förordning avfall som

1. inte genomgår några väsentliga fysikaliska, kemiska eller biologiska förändringar, löses upp, brinner eller reagerar fysikaliskt eller kemiskt på något annat sätt,
2. inte bryts ned biologiskt eller inverkar på andra material som det kommer i kontakt med på ett sätt som kan orsaka skador på miljön eller människors hälsa, och
3. har en total lakbarhet, ett totalt föroreningsinnehåll och

en ekotoxicitet hos lakvattnet som är obetydlig och inte äventyrar kvaliteten på yt- eller grundvatten.

Med ren jord avses i denna förordning sådan jord som har avlägsnats från markens översta skikt och som inte är klassificerad som förorenad.

Med avfallshanteringsplan avses i denna förordning en plan för hur en verksamhet minimerar, behandlar, återvinner och bortskaffar utvinningsavfall och hanterar risker för olyckshändelser.

4 § I denna förordning avses med

avfallsmagasin: en naturlig eller konstruerad anläggning som används för att tillsammans med vatten deponera finkornigt avfall som uppkommit vid bearbetning, vid rening eller vid återvinning av processvatten,

dam: en konstruerad struktur för att hålla tillbaka eller stänga in vatten eller avfall i ett avfallsmagasin,

upplag: en konstruerad anläggning för deponering av fast avfall på markytan,

lakvatten: vatten eller annan vätska som efter att ha varit i kontakt med avfallet lämnar en avfallsanläggning eller samlas upp i anläggningen och som kan ha skadliga effekter på miljön om det inte behandlas på lämpligt sätt, och

allvarlig olycka: en händelse på en plats där utvinningsavfall hanteras, som är hänförlig till avfallshanteringen, och som

medför en risk för allvarliga skador på människors hälsa eller miljön.

5 § Med avfallsanläggning avses i denna förordning en damm, ett upplag eller ett annat område som är avsett för uppsamling eller deponering av utvinningsavfall i fast eller flytande form, med de dammar och andra konstruktioner som är avsedda att stänga inne, hålla tillbaka, avgränsa eller på annat sätt stödja ett sådant område. Med avfallsanläggning avses inte en hållighet efter utvinning där annat avfall än farligt avfall läggs tillbaka efter utvinning för efterbehandlingsändamål eller för konstruktionsändamål.

Med riskanläggning avses i denna förordning en avfallsanläggning som

1. vid en riskbedömning, där man beaktar anläggningens nuvarande och framtida storlek, lokalisering och miljöpåverkan, ger grund för antagandet att en allvarlig olycka skulle kunna inträffa om ett upplag kollapsar, en fördämning rämnar eller till följd av någon annan brist i anläggningen eller felaktig drift av den,
2. innehåller avfall, över en viss mängd, som klassificeras som farligt enligt avfallsförordningen (2001:1063), eller
3. innehåller ämnen eller beredningar, över en viss mängd, som klassificeras som farliga enligt föreskrifter som Kemikalieinspektionen meddelat med stöd av 18 § förordningen (2008:245) om kemiska produkter och biotekniska organismer för att genomföra rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om

tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen, senast ändrat genom direktiv 2006/121/EG, eller Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG av den 31 maj 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga preparat, senast ändrat genom förordning (EG) nr 1907/2006.

6 § Med tillsynsmyndigheten avses i denna förordning den myndighet som enligt förordningen (1998:900) om tillsyn enligt miljöbalken har det operativa tillsynsansvaret för att bestämmelserna i denna förordning följs.

Tillämpning

7 § Denna förordning ska tillämpas på verksamheter som ger upphov till utvinningsavfall och på hantering av utvinningsavfall om inte annat följer av 8-13 §§.

8 § Förordningen ska inte tillämpas i fråga om

1. verksamheter som inte bedrivs yrkesmässigt,
2. avfall som inte är specifikt för prospektering, utvinning eller bearbetning,
3. avfall från prospektering, utvinning eller bearbetning som bedrivs på havet eller havsbotten, om verksamheten bedrivs utanför lågvattenlinjen för normalt eller medelstarkt tidvatten,

4. injektering av vatten som innehåller ämnen som härrör från en utforskning eller utvinning av kolväten eller från en gruvverksamhet,

5. injektering av vatten som av tekniska skäl görs i en geologisk formation ur vilken kolväten eller andra ämnen har utvunnits eller i en geologisk formation som av naturliga skäl är permanent olämplig för andra ändamål, om det vatten som injekteras inte är förorenat med andra ämnen än sådana som avses i 2, eller

6. återföring av grundvatten som har pumpats upp ur en gruva eller ett stenbrott eller i samband med uppförande eller underhåll av konstruktionsarbeten.

9 § Bestämmelserna i 27, 29-32 och 49 §§ ska inte tillämpas på inert avfall och ren jord som inte lagras i en riskanläggning.

10 § Bestämmelserna i 27, 31 och 49 §§ ska inte tillämpas på icke-farligt icke-inert avfall som inte lagras i en riskanläggning.

11 § Bestämmelserna i 19-24, 40-42 och 51 §§ ska inte tillämpas på riskanläggningar som omfattas av bestämmelserna i lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor.

12 § Bestämmelserna i 17, 19-26, 34-36, 40-42 och 51 §§ ska inte tillämpas på avfallsanläggningar som

1. inte har tagit emot något avfall efter den 1 maj 2006,

2. håller på att avslutas den 1 september 2008, och

3. är avslutade den 31 december 2010.

13 § I fråga om andra anläggningar än riskanläggningar ska vid tillämpningen av denna förordning ett område inte anses som en avfallsanläggning om avfall lagras där för en kortare period än

1. sex månader, om avfallet är farligt avfall som uppkommit oväntat,

2. ett år, om avfallet inte är farligt avfall och inte är inert avfall, eller

3. tre år, om avfallet

a) är inert avfall eller ren jord,

b) är icke-farligt avfall från prospektering, eller

c) är avfall från utvinning, lagring eller bearbetning av torv.

14 § Om det vid tillståndsprövning enligt miljöbalken eller äldre föreskrifter har meddelats villkor om skyddsåtgärder eller andra försiktighetsmått som är strängare än vad som följer av denna förordning, ska de strängare kraven gälla.

Hantering av utvinningsavfall

15 § Den som ger upphov till eller hanterar utvinningsavfall ska hantera avfallet enligt den avfallshanteringsplan som

gäller för verksamheten och särskilt beakta möjligheterna att

1. återplacera avfallet i håligheter efter utvinning, om det är lämpligt,
2. efter stängning av en avfallsanläggning återplacera jord eller återanvända den, eller
3. återvinna avfallet.

16 § Den som bortskaffar utvinningsavfall ska se till att bortskaffandet sker på ett sätt som är säkert för människors hälsa och miljön på kort och lång sikt.

Lokalisering och utformning av en avfallsanläggning

17 § Platsen för en avfallsanläggning ska vara lämplig med hänsyn till

1. de geologiska, hydrologiska, seismiska, geotekniska och hydrogeologiska förhållandena på och omkring platsen samt till risken för översvämningar, sättningar, jordskred, snöskred och erosion,
2. förekomsten av grundvatten, ytvatten och kustvatten, och
3. skyddet av kultur- och naturvärden samt förekomsten av skyddade områden.

18 § Den som driver eller avser att driva en avfallsanläggning ska se till att anläggningen utformas så att

1. den är lämplig med hänsyn till möjligheterna att under anläggningens drift och efter att den har stängts uppfylla de krav på avfallshanteringen som följer av miljöbalken samt de föreskrifter som meddelats med stöd av balken,

2. så långt som möjligt skadliga effekter på människors hälsa och miljön undviks,

3. den geotekniska stabiliteten på lång sikt tryggas, och

4. den efter stängning kräver ett minsta möjliga mått av övervakning, underhåll och kontroll.

Strategi för att förebygga allvarliga olyckor och intern beredskapsplan

19 § Om det i någons verksamhet finns en riskanläggning ska verksamhetsutövaren se till att det för anläggningen finns en strategi för att förebygga allvarliga olyckor, ett säkerhetsledningssystem som genomför strategin och en intern beredskapsplan som specificerar de åtgärder som ska vidtas vid anläggningen i händelse av en olycka.

Strategin, säkerhetsledningssystemet och den interna beredskapsplanen ska vara anpassade till de risker för allvarliga olyckor under drift och efter stängning som anläggningen är förenad med.

20 § Strategin ska finnas dokumenterad och innehålla de övergripande målen och handlingsprinciperna för hanteringen av riskerna för allvarliga olyckor samt en beskrivning av hur

säkerhetsledningssystemet är uppbyggt.

Verksamhetsutövaren ska se till att tillsynsmyndigheten får en kopia av strategin och den interna beredskapsplanen.

21 § Säkerhetsledningssystemet ska avse styrningen av verksamheten i fråga om organisation och ansvarsfördelning, metoder, rutiner och andra förfaranden samt resurser för att utforma strategin och genomföra den.

Säkerhetsledningssystemet ska omfatta de rutiner och instruktioner som behöver fastställas och tillämpas i fråga om

1. uppgifter och ansvarsområden för den personal på alla nivåer i organisationen som deltar i arbetet med att hantera risker för allvarliga olyckor, identifiering av utbildningsbehov och genomförande av den utbildning som behövs samt andra anställdas och eventuella entreprenörers deltagande,

2. att systematiskt kunna identifiera risker för allvarliga olyckor som uppkommer vid normala och onormala driftförhållanden och att bedöma sådana riskers sannolikhet och allvar,

3. det underhåll av anläggningen, de processer, den utrustning, de åtgärder vid tillfälliga avbrott eller det som i övrigt behövs för en säker drift,

4. att planera och genomföra nybyggnationer eller andra ändringar i anläggningen,

5. att med systematisk analys identifiera förutsebara nödsituationer samt förbereda, prova och se över beredskapsplaner avsedda för sådana situationer,

6. rapportering vid upptäckt av skyddsåtgärder som inte fungerar, tillbud, och allvarliga olyckor, att undersöka, följa upp och lära av vunna erfarenheter, att löpande bedöma hur säkerhetsledningssystemet stämmer överens med de mål och principer som avses i 20 § samt att undersöka och korrigera bristande överensstämmelse, och

7. att regelbundet och systematiskt göra en revision och översyn av strategin och säkerhetsledningssystemets effektivitet och lämplighet samt att verksamhetsutövarens högsta ledning deltar i revisionen och översynen, gör nödvändiga uppdateringar och dokumenterar detta.

22 § I säkerhetsledningssystemet ska det ingå en person som har det operativa ansvaret för att strategin genomförs och för att den kontinuerligt övervakas (säkerhetschef).

23 § Verksamhetsutövaren ska samråda med kommunen och de anställda samt annan personal som kan påverka säkerheten när den interna beredskapsplanen upprättas.

24 § Den interna beredskapsplanen ska alltid innehålla

1. namn eller befattning på de personer som har befogenhet att starta en intern räddningsinsats, samt på de personer som har till uppgift att sköta samordningen av omedelbara räddningsinsatser,

2. uppgift om vem eller vilka som ansvarar för kontakten med kommunen i fråga om upprättandet av plan för räddningsinsatser enligt 3 kap. 6 § förordningen (2003:789) om skydd mot olyckor,

3. en beskrivning av vilka åtgärder som ska vidtas för att hindra och begränsa skador på människors hälsa och miljön för varje situation eller slag av händelse som kan förutses och som i verksamheten kan spela en avgörande roll för uppkomsten av en allvarlig olycka och andra incidenter, även omfattande en redogörelse för säkerhetsutrustning och tillgängliga resurser,

4. en beskrivning av varningssystem och de åtgärder som ska vidtas vid varning samt de åtgärder i övrigt som syftar till att begränsa skador på människors hälsa,

5. en beskrivning av rutiner för alarmering av kommunens organisation för räddningstjänst vid en olycka och den information som ska lämnas vid alarmering,

6. en beskrivning av rutiner för samverkan med kommunens organisation för räddningstjänst vid en olycka, innefattande rutiner för hur stöd ska lämnas vid insatser utanför verksamheten,

7. en beskrivning av hur personalen utbildas och övas och, i förekommande fall, hur samövning med kommunens organisation för räddningstjänst genomförs, och

8. en beskrivning av planerna för hur miljön snabbt ska kunna återställas efter en allvarlig olycka i syfte att minimera effekterna.

Driften av en avfallsanläggning

25 § Den som driver en avfallsanläggning ska se till att verksamheten är förenlig med kommunens avfallsplan enligt 15 kap. 11 § miljöbalken.

26 § Den som driver en avfallsanläggning ska karakterisera det avfall som tas emot i anläggningen, transportera avfallet och i övrigt hantera det på ett sätt som så långt som möjligt säkerställer anläggningens långsiktiga fysiska och kemiska stabilitet och förebygger allvarliga olyckor.

Inom ramen för karakteriseringen enligt första stycket ska avfallet klassificeras enligt bilagorna 1 och 2 till avfallsförordningen (2001:1063) med särskild hänsyn till avfallets eventuella farliga egenskaper.

27 § Om avfall från bearbetning släpps ut eller deponeras i ett avfallsmagasin, ska den som driver avfallsanläggningen se till att koncentrationen av cyanid eller cyanidföreningar som dissocieras med svag syra vid ett visst angivet surhetsvärde (pH-värde) är så låg som möjligt. Koncentrationen får aldrig överskrida 0,001 viktprocent (10 vikt-ppm) vid den punkt där avfallet släpps ut i avfallsmagasinet.

28 § Den som driver en avfallsanläggning ska skaffa sig kännedom om

- 1. de egenskaper som avfallet har i fråga om att lämna ifrån sig lakvatten och om de föroreningar som lakvattnet innehåller eller kan komma att innehålla, och

2. avfallsanläggningens vattenbalans.

Den som driver en avfallsanläggning ska se till att förorenat vatten och lakvatten från anläggningen tas om hand och vid behov behandlas så att vattnet kan släppas ut från anläggningen utan att utsläppet strider mot gällande bestämmelser om skydd för människors hälsa eller miljön eller mot villkor som gäller för verksamheten.

Avslutning av en avfallsanläggning

29 § Den som driver eller avslutar en avfallsanläggning ska se till att det område som har påverkats av anläggningen efterbehandlas i samband med att anläggningen avslutas. Utöver det som följer av 2 kap. 8 § miljöbalken ska skador på området så långt det är möjligt och rimligt avhjälpas med beaktande av skyddet av mark- och vattenkvalitet, djur- och växtliv, naturliga livsmiljöer, landskapsbilden, framtida markanvändning samt andra hälso- och miljöaspekter.

30 § En avfallsanläggning får anses som avslutad först när åtgärderna för efterbehandling och de åtgärder som i övrigt behövs för att avsluta anläggningen har inspekterats och godkänts av tillsynsmyndigheten.

31 § Efter att en avfallsanläggning har avslutats ska verksamhetsutövaren i den utsträckning som det behövs med hänsyn till säkerheten och skyddet för människors hälsa och miljön under den tid som tillsynsmyndigheten bestämmer, se till att

1. avrinningsöppningar och bräddavlopp hålls rena och fria,
2. mät- och kontrollutrustning har god funktion,
3. anläggningen i övrigt underhålls, övervakas och kontrolleras, och
4. brister avhjälpas.

Bestämmelsen i 28 § ska tillämpas på den avslutade anläggningen som om den fortfarande vore i drift.

32 § Tillsynsmyndigheten får besluta att tillsynsmyndigheten ska ta det ansvar som verksamhetsutövaren har enligt 31 §.

Återfyllning i håligheter efter utvinning

33 § Den som använder utvinningsavfall till att återfylla en hålighet efter utvinning ska, oavsett om håligheten har tillkommit genom utvinning ovan eller under jord, utföra kontroller och ha ett ansvar som motsvarar det ansvar som den som driver en avfallsanläggning har enligt 16, 18, 28-29 och 31 §§.

Avfallshanteringsplan

34 § Den som driver en verksamhet som ger upphov till utvinningsavfall eller driver en avfallsanläggning ska ha en avfallshanteringsplan.

35 § Avfallshanteringsplanen ska innehålla

1. en beskrivning av den eller de verksamheter som ger upphov till utvinningsavfallet,
2. en redogörelse för de kemiska ämnen som används eller är avsedda att användas vid den bearbetning som ger upphov till utvinningsavfallet, med uppgifter om de kemiska ämnenas stabilitet,
3. en uppgift om den uppskattade totala mängden utvinningsavfall som kommer att produceras eller hanteras under verksamhetens planerade driftstid,
4. en beskrivning av de fysikaliska och kemiska egenskaperna hos det utvinningsavfall som avses att deponeras, med uppgifter om avfallets stabilitet vid de atmosfäriska och meteorologiska förhållandena på platsen för deponin,
5. en beskrivning av den eller de deponeringsmetoder som är avsedda för det utvinningsavfall som deponeras,
6. de uppgifter som utöver 2-5 krävs för den karakterisering som avses i 26 §,
7. uppgifter om
 - a) de identifierade olycksrisker som verksamheten är förenad med, om planen avser en avfallsanläggning som inte är en riskanläggning, eller
 - b) att det finns en strategi för förebyggande av allvarliga

olyckor, ett säkerhetssystem för genomförande av strategin och en intern beredskapsplan, om planen avser en riskanläggning, och

8. en redogörelse för hur verksamhetsutövaren i övrigt kommer att följa bestämmelserna i 15-18, 25-29 och 31 §§.

Om planen avser en avfallsanläggning som inte är en riskanläggning, ska planen innehålla en redogörelse för varför anläggningen inte bedöms vara en riskanläggning.

36 § Verksamhetsutövaren ska se över avfallshanteringsplanen så snart det finns anledning till det och minst vart femte år.

Ändringar i planen ska snarast anmälas till tillsynsmyndigheten.

Uppgifter vid ansökan om tillstånd

37 § Den som för en avfallsanläggning ansöker om ett sådant tillstånd som avses i 9 eller 11 kap. miljöbalken ska, utöver vad som anges i 22 kap. 1 § miljöbalken, i ansökningshandlingarna

1. ange vem som driver eller avser att driva anläggningen,

2. beskriva platsen för anläggningen och alla alternativa platser,

3. återge den avfallshanteringsplan som krävs enligt denna förordning,

4. lämna uppgift om den säkerhet som krävs enligt 15 kap. 34 §

miljöbalken, och

5. redovisa hur det i övrigt säkerställs att bestämmelserna i denna förordning följs.

Kontroll innan deponering påbörjas

38 § Den som driver en avfallsanläggning ska se till att deponering inte påbörjas innan tillsynsmyndigheten har kontrollerat att anläggningen uppfyller de krav som ställs på den enligt gällande tillstånd, meddelade föreskrifter och beslutade förelägganden.

39 § Om tillsynsmyndigheten bedömer att de krav som avses i 38 § är uppfyllda, ska myndigheten underrätta verksamhetsutövaren om att deponering får påbörjas.

Information till allmänheten

40 § Om det i en kommun finns personer som löper risk att påverkas av en allvarlig olycka vid en riskanläggning ska kommunerna se till att de personerna på en webbplats eller på annat lämpligt sätt får information om säkerheten vid anläggningen. Informationen ska innehålla

- 1. verksamhetsutövarens namn och uppgift om var anläggningen finns,
- 2. en uppgift om vem hos kommunen som svarar för innehållet i informationen,

3. en upplysning om att

a) anläggningen omfattas av bestämmelserna i 19-24 §§ om strategi för att förebygga olyckor och intern beredskapsplan, och

b) kommunen har fått all relevant information om de risker för allvarliga olyckor som anläggningen är förenad med samt om de åtgärder som har vidtagits eller ska vidtas för att förebygga, förhindra och minska skadliga effekter på människors hälsa och miljön,

4. en tydlig och enkel redogörelse för

a) aktiviteterna vid anläggningen,

b) de ämnen och beredningar som förekommer i anläggningen med angivande av ämnenas och beredningarnas vanliga namn eller namn på den eller de ämneskategorier som ämnena och beredningarna tillhör samt ämnenas och beredningarnas allmänna riskklassificering, och

c) det avfall i anläggningen som kan förorsaka allvarliga olyckor med upplysningar om avfallets viktigaste farliga egenskaper,

5. en allmän beskrivning av vilka allvarliga olyckor som skulle kunna inträffa och sådana olyckors effekter på människors hälsa och miljön,

6. upplysningar om hur allmänheten kommer att varnas och informeras om det händer en allvarlig olycka,

7. upplysningar om vilka åtgärder allmänheten bör vidta om det händer en allvarlig olycka,

8. en upplysning om att den som driver anläggningen är skyldig att vidta lämpliga åtgärder inom anläggningsområdet och samverka med den kommunala räddningstjänsten för att hantera och begränsa följderna av en olycka,

9. en upplysning om den plan för räddningsinsatser som finns enligt 3 kap. 6 § förordningen (2003:789) om skydd mot olyckor, och

10. en upplysning om var mer information kan fås.

41 § Kommunen ska vart tredje år göra en översyn av innehållet i informationen enligt 40 § och vid behov uppdatera informationen.

42 § Den som driver eller i sin verksamhet har en riskanläggning är skyldig att ge kommunen de upplysningar som behövs för att kommunen ska kunna uppfylla sin informationsskyldighet.

Förteckning över avslutade avfallsanläggningar

43 § Naturvårdsverket ska föra en förteckning över avslutade eller övergivna avfallsanläggningar som medför eller kan medföra allvarliga risker för människors hälsa eller miljön.

Förteckningen ska på lämpligt sätt göras tillgänglig för allmänheten och regelbundet uppdateras.

44 § Tillsynsmyndigheten ska identifiera sådana avfallsanläggningar som avses i 43 § och som faller under dess ansvarsområde och lämna uppgifter om dessa till Naturvårdsverket.

45 § Naturvårdsverket får meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av 44 §.

Tillsyn och egenkontroll

46 § Bestämmelser om tillsyn och egenkontroll finns i 26 kap. miljöbalken, i förordningen (1998:900) om tillsyn enligt miljöbalken och i förordningen (1998:901) om verksamhetsutövers egenkontroll.

47 § För varje avfallsanläggning ska tillsynsmyndigheten göra regelbundna inspektioner på plats.

48 § Verksamhetsutövaren ska se till att den dokumentation som avses i 6 § förordningen (1998:901) om verksamhetsutövers egenkontroll bevaras tillsammans med gällande tillståndshandlingar.

49 § Om det i fråga om en avfallsanläggning inträffar något som kan påverka avfallsanläggningens stabilitet eller som kan innebära olägenheter för människors hälsa eller miljön, ska verksamhetsutövaren

1. så snart som möjligt och aldrig senare än inom 48 timmar underrätta tillsynsmyndigheten om detta,

- 2. vid behov vidta åtgärder enligt den interna beredskapsplanen, och
- 3. följa tillsynsmyndighetens anvisningar om korrigeringsåtgärder.

Avgifter och straff

50 § Bestämmelser om avgifter finns i 27 kap. miljöbalken och i förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken.

51 § Den som driver eller i sin verksamhet har en riskanläggning är skyldig att ersätta de kostnader som varit skäligen för kommunens information till allmänheten enligt 40 §.

52 § Bestämmelser om straff finns i 29 kap. miljöbalken.

Rapportering

53 § Naturvårdsverket ska fullgöra den rapporteringsskyldighet som följer av artikel 18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG av den 15 mars 2006 om hantering av avfall från utvinningsindustrin och om ändring av direktiv 2004/35/EG.

Övergångsbestämmelser

2008:722

- 1. Denna förordning träder i kraft den 1 september 2008.

2. Äldre bestämmelser gäller för avfallsanläggningar som är avslutade senast den 31 augusti 2008.

3. För avfallsanläggningar som den 1 september 2008 är i drift eller omfattas av ett tillstånd som avses i 9 eller 11 kap. miljöbalken ska en anpassning till kraven i denna förordning ske från ikraftträdandet till och med den 30 april 2012.

4. Senast den 1 september 2010 ska verksamhetsutövare till anläggningar som avses i 3 ge in en anpassningsplan till tillsynsmyndigheten för godkännande.

5. Anpassningsplanen ska innehålla

a) avfallshanteringsplanen enligt 34 och 35 §§,

b) en redogörelse för de åtgärder som behöver vidtas för att så snart som möjligt men senast den 1 maj 2012 följa bestämmelserna i denna förordning,

c) förslag till nya begränsningar och försiktighetsmått som bör gälla för verksamheten utöver det som framgår av gällande tillstånd, meddelade föreskrifter och beslutade förelägganden, och

d) en redogörelse för om en säkerhet enligt 15 kap. 34 § miljöbalken behöver ställas eller kompletteras så att säkerheten senast 2014 omfattar de skyldigheter som följer av anpassningsplanen, om anläggningen inte är sådan som avses i 9 och 10 §§.

6. Om det i avfallsanläggningen inte har tagits emot något avfall efter den 1 maj 2006 behöver anpassningsplanen enbart innehålla en redovisning av de åtgärder som behövs för att följa bestämmelserna i 18, 27-29 och 31 §§ samt en redogörelse för hur olycksrisker hanteras om anläggningen är en riskanläggning, om

- a) anläggningen håller på att avslutas den 1 september 2008,
- b) anläggningen kommer att vara avslutad senast den 31 december 2010,
- c) en anmälan om att verksamhetsutövaren avser att tillämpa bestämmelserna i denna paragraf ges in till tillsynsmyndigheten senast den 1 december 2008, och
- d) anpassningsplanen ges in till tillsynsmyndigheten senast den 1 mars 2009.

7. När en anmälan enligt 6 c har getts in till tillsynsmyndigheten, ska tillsynsmyndigheten omgående underrätta Naturvårdsverket om detta.

8. Om tillsynsmyndigheten finner att de åtgärder som ska vidtas enligt anpassningsplanen inte är tillräckliga för att verksamheten ska kunna uppfylla de krav som gäller för verksamheten enligt denna förordning med de avvikelser som följer av 5 b och d samt 6, ska tillsynsmyndigheten förelägga verksamhetsutövaren att komplettera planen så att bristerna avhjälpas.

9. Om tillsynsmyndigheten bedömer att sådana nya villkor om begränsningar och försiktighetsmått som avses i 5 c behövs för att verksamheten ska kunna uppfylla de krav som gäller för verksamheten enligt denna förordning med de avvikelser som följer av 5 b och d samt 6, ska tillsynsmyndigheten förelägga verksamhetsutövaren att vidta sådana åtgärder och försiktighetsmått.

Om tillsynsmyndigheten är någon annan än länsstyrelsen, ska tillsynsmyndigheten innan den beslutar om ett föreläggande ge länsstyrelsen tillfälle att yttra sig i ärendet.

Om ett föreläggande skulle innebära en sådan begränsning som avses i 26 kap. 9 § tredje stycket miljöbalken, ska tillsynsmyndigheten i stället utnyttja de möjligheter till prövning som ges i 26 kap. 2 § andra stycket miljöbalken. Om det behövs för att uppfylla kraven i denna förordning, får tillståndsmyndigheten ändra eller upphäva villkor eller andra bestämmelser eller meddela nya sådana i tillståndet även om det har förflutit kortare tid än tio år från det att tillståndsbeslutet vann laga kraft.

10. En anpassningsplan ska godkännas av tillsynsmyndigheten, om de åtgärder som ska vidtas enligt planen eller enligt förelägganden som avses i 9, tillsammans med villkor och bestämmelser i tillståndet, bedöms tillräckliga för att verksamheten ska kunna uppfylla de krav som gäller för verksamheten enligt denna förordning med de avvikelser som följer av 5 b och d samt 6.

När tillsynsmyndigheten har godkänt planen ska myndigheten underrätta verksamhetsutövaren om att deponering får ske.

11. I avfallsmagasin som den 1 september 2008 är i drift eller omfattas av ett tillstånd som avses i 9 eller 11 kap. miljöbalken får koncentrationen av cyanid eller cyanidföreningar som dissocieras med svag syra trots bestämmelsen i 27 §

a) för tiden före den 1 maj 2013 överskrida 0,001 viktprocent (10 vikt-ppm) men inte överskrida 0,005 viktprocent (50 vikt-ppm), och

b) för tiden före den 1 maj 2018 överskrida 0,001 viktprocent (10 vikt-ppm) men inte överskrida 0,0025 viktprocent (25 vikt-ppm).